

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 3220

Doknr.
19120782

Dato
24-06-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 23. maj 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 652 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 652:

"Mener ministeren, at det skal være en forudsætning for at få bevilget hjælp af kommunen til en ombygning af badeværelse og installation af lift, at borgeren bliver mere selvhjulpnen? Finder ministeren det rimeligt, at borgeren selv skal betale 60.000 kroner til ombygningen af badeværelset, så det er muligt for borgeren at komme i bad og på toilettet i sit eget hjem? Spørgsmålet henviser til artiklen »"Mie drømte om oplevelser med sine børn, inden hun dør af ALS. I stedet måtte hun bruge pengene på at komme i bad«, Pærspektiv.dk, d. 13. maj 2025."

Svar:

Efter servicelovens § 116, stk. 1, skal kommunen yde hjælp til boligindretning, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende. Som eksempler på boligindretning kan nævnes ombygning af badeværelse og installation af lift som også nævnt i spørgsmålet.

Formålet med hjælp til boligindretning er at medvirke til, at en borger med (betydelig) og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og dennes familie kan leve et så almindeligt liv som muligt som andre borgere på samme alder og i samme livssituation. Samtidig skal hjælpen medvirke til at gøre borgeren mere selvhjulpnen og dermed mindre afhængig af andres hjælp i dagligdagen, ligesom hjælpen også kan være med til at lette andres arbejde i forhold til borgeren samt understøtte et godt arbejdsmiljø.

Ved en kommunes stillingtagen til, om der skal ydes hjælp til boligindretning, skal der foretages en konkret og individuel helhedsvurdering af borgerens livssituation, funktionsnedsættelsens omfang og de deraf affødte hjælpebehov, formålet med boligindretningen m.v.

Ved vurderingen af sager om mere omfattende og bekostelige boligindretninger skal kommunen desuden undersøge, om en mere hensigtsmæssig løsning til afhjælpning af boligforholdene eventuelt kan etableres ved flytning. Det bør i denne forbindelse tages i betragtning, at boligen skal være egnet til benyttelse gennem et længere tidsrum, og at udgifterne ved ændringerne må anses for rimelige i forhold til de opnåede brugsmæssige fordele.

Der vil således ikke ved afgørelser om hjælp til boligindretning alene kunne lægges vægt på en forudsætning om, at boligindretningen skal gøre borgeren mere selvhjulpne.

Jeg går ud fra, at kommunerne i sager om boligindretning foretager den beskrevne helhedsvurdering, så borgerne modtager den hjælp, som de har behov for og krav på efter lovgivningen. Derfor er det naturligvis ikke rimeligt, hvis en borger, som opfylder betingelserne for at modtage hjælp til boligindretning, får afslag på hjælp, så den pågældende ser sig nødsaget til selv at betale for boligindretningen.

I forlængelse af ovenstående bemærkes særligt i forhold til borgere med hastigt fremadskridende sygdomme, at kommunen ifølge servicelovens § 117 a, når en borger med en hastigt fremadskridende sygdom anmoder herom, skal tilbyde hjælp som omfattet af bl.a. servicelovens § 116 om boligindretning efter borgerens ønske, uanset om betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Hjælpen kan tildeles en gang pr. sygdomsforløb og kan have en samlet maksimal værdi af 39.750 kr. (2023-niveau). Kommunen skal vejlede borgeren om valg og sammensætning af hjælpen og støtten. En borger med en hastigt fremadskridende sygdom, som i øvrigt opfylder betingelserne i servicelovens § 117 a, vil således kunne anvende det i loven angivne beløb til f.eks. boligindretning af sit badeværelse, uanset om betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister